

Registreringspligt for udbydere, der arrangerer rejser lejlighedsvis (fx foreninger, skoler, institutioner)

Rejsegarantifondens bestyrelse har set på bestemmelsen i rejsegarantifondslovens § 2 stk. 2 nr. 2, hvor det er bestemt, at loven ikke gælder for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der udbydes eller formidles lejlighedsvis og på nonprofitbasis til en begrænset gruppe rejsende.

Ved fortolkningen af bestemmelsen har Rejsegarantifondens bestyrelse holdt sig lovens ånd og bemærkningerne til loven for øje.

Af bemærkningerne til loven fremgår det således, at lovgiver med bestemmelsen har ønsket at sikre, at fx sportsklubber eller skoler kan arrangere lejrskoler eller træningslejre uden at blive omfattet af loven.

Alle tre kriterier i lovbestemmelsen (lejlighedsvis, non-profitbasis, til en begrænset gruppe rejsende) skal være opfyldt, for at rejserne ikke er omfattet af loven og arrangøren dermed ikke registreringspligtig.

Ved "lejlighedsvis" forstås nogle få rejser årligt pr. medlem/elev.

Ved "non-profitbasis" forstås, at rejseaktiviteten ikke tilsigter fortjeneste til øvrige aktiviteter eller andet.

Ved "en begrænset gruppe rejsende" forstås fx en forenings medlemmer, eleverne på en skole eller beboerne på en institution. Hvis man automatisk bliver medlem af en forening eller en klub, når man køber en af foreningens rejser, betragtes det som en omgåelse af bestemmelsen, og kravet om udbud til en begrænset gruppe rejsende anses ikke som opfyldt.

Der er således ikke tale om registreringspligtig aktivitet, hvis

- 1) der højst arrangeres nogle få rejser årligt pr. medlem/elev,
- 2) rejseaktiviteten sker på non-profitbasis og
- 3) det udelukkende er medlemmer/elever, der kan deltage på rejserne

Det forudsættes, at rejseaktivitet er en mindre del af foreningens/skolens øvrige aktiviteter, dvs. at rejseaktivitet ikke er foreningens/skolens hovedformål. Det skal således være en forening/skole, hvor man kommer som medlem/elev hele året og deltager i mange andre aktiviteter end rejser. I modsat fald er der tale om registreringspligtig virksomhed.

En idrætsforening kan således fx arrangere træningsture for medlemmerne uden at skulle registreres i fonden, hvis rejsevirkomheden ikke er foreningens primære formål og 1) hvert medlem ikke kan deltage på mere end nogle få ture hvert år, 2) foreningen ikke tjener på turene og 3) turene kun udbydes til idrætsforeningens medlemmer. Tilsvarende kan en skole arrangere nogle få rejser årligt for hver klasse uden at skulle registreres.

Foreninger/skoler skal registreres i fonden, hvis der arrangeres rejser med et professionelt tilsnit, så medlemmerne/eleverne i væsentlig grad er medlem/elev for at komme ud at rejse i forhold til at deltage i foreningens/skolens øvrige aktiviteter.

En forening/skole, der arrangerer mere end nogle få rejser for det enkelte medlem/den enkelte elev om året (fx skiklubber der laver mange rejser, hvor alle medlemmer kan deltage), skal enten registreres i fonden eller købe rejserne hos en registreret rejseudbyder i stedet for selv at arrangere dem.

Det er vigtigt at påpege, at hvis foreningen/skolen ikke er registreret i Rejsegarantifonden, er medlemmerne/eleverne ikke omfattet af fondens dækning ved konkurs.

Det er endvidere ikke kun ved foreningens/skolens konkurs, at det vil have konsekvenser, at rejsen er arrangeret af en rejseudbyder, der ikke er registreret i fonden. Det vil således i givet fald være foreningen/skolen selv, der er ansvarlig for eventuelle aflysninger, forsinkelser, overbookinger m.v., og det kan komme til at dreje sig om meget store beløb, bl.a. fordi der ofte er tale om store grupper.

Hvis rejsen derimod er arrangeret af en rejseudbyder, som er registreret i fonden, vil det være den pågældende rejseudbyder, der er ansvarlig for, at rejsen bliver gennemført som aftalt.

Fonden skal derfor understrege, at man altid er bedst beskyttet – også mod andet end konkurs – hvis man køber en pakkerejse hos en rejseudbyder, der er registreret i fonden.